

عنوان مقاله:

آسیب‌شناسی مناظره بر اساس الگوی مناظرات امام‌رضا (علیه‌السلام)

محل انتشار:

فصلنامه فرهنگ رضوی، دوره 6، شماره 21 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

امید ابراهیمی - دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز و عضو باشگاه پژوهشگران جوان و نخبگان دانشگاه آزاد اسلامی تبریز

دل آرام محمدی - دانشجوی دکترای روانشناسی تربیتی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

مناظره گفتگویی برای ایجاد فهم مشترک و درک متقابل توأم و یکی از شیوه‌های مطلوب و موثر برای تبیین و نشر معارف الهی است که انبیا و ائمه معصومین (علیهم‌السلام) در مواجهه با آرا و اندیشه‌های مخالفان ادیان الهی از آن بهره می‌جستند. به‌دلیل شرایط فرهنگی‌سیاسی و تضارب آراء که در دوران ولایتعهدی امام‌رضا (علیه‌السلام) روی داد، ایشان برای جلوگیری از تحریف اسلام، مناظره‌هایی با دانشمندان و بزرگان فرقه‌های مختلف داشتند. حضرت در این مناظره‌ها با رعایت اصول و دوری‌جستن از آفت‌ها و آسیب‌هایی که مانع اثرگذاری و ثمربخش‌بودن مناظره می‌شود، گفتگو را تا روشن‌شدن حقایق و حصول نتیجه ادامه داده‌اند. هدف پژوهش حاضر آسیب‌شناسی مناظره بر اساس الگوی مناظرات امام‌رضا (علیه‌السلام) است. پژوهش با استفاده از روش توصیفی‌تحلیلی و بررسی منابع کتابخانه‌ای و اطلاعاتی، آسیب‌های مناظره را با استناد و تحلیل فرایند و محتوای مناظرات امام‌رضا (علیه‌السلام) شناسایی کرده است. آسیب‌های مناظره به دو صورت کلی است: آسیب‌های علمی (شامل مغالطه در بحث، تکیه بر اصول غیرمشترک، نداشتن نظم و ساختار در بحث و ...) و آسیب‌های اخلاقی (شامل عدول از انصاف، تعصب و تقلید، ارزیابی شخصیت طرف و ...). نتایج پژوهش نشان داد امام‌رضا (علیه‌السلام) با رعایت اصول مناظره و دوری‌جستن از آسیب‌های آن، روند مناظره را طی کرده و سعی در هدایت و روشنگری مخاطب داشته‌اند و همیشه نیز در میدان مناظرات پیروز می‌شدند.

کلمات کلیدی:

امام‌رضا (علیه‌السلام)، آسیب‌شناسی، مناظره، ائمه معصومین (علیهم‌السلام)، ولایتعهدی امام‌رضا (علیه‌السلام)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1596940>

